

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: P. Č., proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem Zátkovo nábřeží 2, České Budějovice, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o návrhu na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

- I. Soudci specializovaných senátů Krajského soudu v Českých Budějovicích **jsou vyloučeni** z projednání a rozhodnutí věci vedení tímto soudem pod sp. zn. 51 A 28/2017.
- II. Věc vedená u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 51 A 28/2017 **se přikazuje** Krajskému soudu v Plzni.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u věcně a místně příslušného Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, kterou se domáhá určení, že „[j]ustiční stráž KS v Č. Budějovicích podmínění vstupu žalobce do podatelky KS v Č. Budějovicích odložením všech kovových předmětů dne 16. ledna 2017 bylo ze své povahy nezákonné i neopodstatněné“, jakož i určení, že „vyřízení výslovné žaloby ze dne 17. ledna 2017 vyrozuměním JUDr. Tripese z KS v Č. Budějovicích (Spr 129/2017) bylo nezákonností ze strany orgánu státní správy soudu“.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu s návrhem na delegaci podle § 9 odst. 1 s. ř. s., neboť stranou žalovanou je předseda tohoto soudu.

[3] K návrhu na delegaci se vyjádřil pouze žalovaný, který navrhl, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Plzni.

[4] Nejvyšší správní soud již ve své dřívější judikatuře dospěl k závěru, podle kterého, je-li žalovaným předseda krajského soudu, jsou dány důvodné objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů tohoto soudu (srov. např. usnesení

NSS ze dne 30. 6. 2015, čj. Nao 190/2015-12). K tomu lze poukázat i na obecnou právní zásadu *nemo iudex in causa sua* (nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci). Bylo proto rozhodnuto o vyloučení soudců uvedených ve výroku I. tohoto usnesení, a to aniž by bylo nezbytné činit tak na návrh a po jejich vyjádření. Důvod pro vyloučení těchto soudců je totiž založen objektivně existující skutečností, přičemž dosavadní obsah spisu nesvědčí pro úvahu, dle níž by podání navrhovatele bylo možno bez dalšího hodnotit jako úkon bez jakéhokoliv procesního významu či dopadu. Jedině v takovém případě by rozhodování o vyloučení soudců a přikázání věci jinému soudu bylo nadbytečné, neboť věc by pak mohla být jakožto procesní „paúkon“ vyřešena pouhým přípisem či založením do spisu.

[5] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. přikáže Nejvyšší správní soud věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zákonné podmínky pro tento postup byly v důsledku výroku I. naplněny. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku II. uvedeno. Krajskému soudu v Plzni byla věc přikázána vzhledem k zásadě hospodárnosti jakožto věcně příslušnému soudu nejbližšího Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. května 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu